

“Η φιλαυτία μας εμποδίζει να αγαπούμε τον Θεό αληθινά και να αγαπούμε και τον συνάνθρωπό μας”

/ [Γνώμες](#)

Γέροντας Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου († 2014)

Η φιλαυτία είναι εκείνη που μας εμποδίζει να αγαπούμε τον Θεό αληθινά και να αγαπούμε και τον συνάνθρωπό μας. Λέγει πάλι ο όσιος Πέτρος ο Δαμασκηνός: Επειδή εάν τις την εαυτού ψυχήν φιλεῖ, ουκ αγαπά εξ όλης ψυχής τον Θεόν, αλλ’ έξ ημισείας»• δηλαδή, όποιος αγαπά με φιλαυτία τον εαυτό του, δεν μπορεί να αγαπήση ολοκληρωτικά τον Θεό, αλλά τον αγαπά κατά το ήμισυ• «ει δε εαυτούς και άλλα αναρίθμητα αγαπώμεν, πως τον Θεόν αγαπάν δυνάμεθα ή τολμώμεν τούτο ειπείν;».

Και όταν, λέει, αγαπάμε τον εαυτό μας και έχουμε προσκολληθή και σε τόσα άλλα

μάταια πράγματα, πως μπορούμε ή τολμούμε να πούμε ότι αγαπάμε αληθινά τον Θεόν; «Αν την πρόσκαιρον ζωήν, τάχα δε και την μέλλουσαν μη υπέρ του πλησίον αποβαλώμεθα, ως ο Μωυσής και ο Απόστολος, πως λέγομεν αγαπάν αυτόν;». Αυτός είναι ένας φοβερός λόγος. Εάν, λέγει, δεν είμεθα πρόθυμοι να θυσιάσωμε χάριν του πλησίον όχι μόνον την παρούσα ζωή αλλά και την μέλλουσα ζωή, πως μπορούμε να πούμε ότι αγαπάμε τον πλησίον; «Διότι ο μεν (Μωυσής) έφη περί του λαού προς τον Θεόν ει μεν αφήσεις αυτοίς τα πταίσματα, άφες»• δηλαδή, εάν είναι να συγχώρησης και τον λαό, συγχώρησε τον, «είδ' ουν»• εάν όμως όχι• «και έμέ έξάλειψον εκ της βίβλου της ζωής ης έγγραφας»• δηλαδή, σβήσε και μένα από το βιβλίο της ζωής.

«Ο δε Απόστολος φησιν (ο απόστολος Παύλος)• ανάθεμα είναι από Χριστού, και τα εξής• ήύχετο γαρ την εαυτού απώλειαν γενέσθαι, ίνα άλλοι σωθώσι, και ταύτα οι ζητούντες αυτόν αποκτείναι, οίτινές εισιν Ισραηλίται»[14]. Και ο απόστολος Παύλος τί έκανε; Ηύχετο να γίνη ανάθεμα αυτός από τον Χριστό, για να σωθούν οι Ισραηλίται. Ποιοι Ισραηλίται; Εκείνοι που ζητούσαν να τον αποκτείνουν. «Τοιαύται ψυχαί εισίν αι των Αγίων»• αυτές είναι οι ψυχές των Αγίων «τους εχθρούς υπέρ εαυτούς φιλούσιν»• αγαπούν τους εχθρούς των περισσότερο από τον εαυτό τους• «ώστε εν τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι προτιμώσι τον πλησίον εν πάσι, καν ίσως εχθρός αυτών εκ κακής προαιρέσεως υπάρχη»[15]. Έχουν τόση αγάπη, ώστε να προτιμούν την σωτηρία του πλησίον και σ' αυτή την ζωή και στην άλλη, έστω κι αν είναι εχθρός τους εκ προαιρέσεως. Αυτό είναι το φοβερό μυστήριο της αγάπης των Αγίων, που εμείς πολύ βέβαια δυσκολευόμαστε να το καταλάβουμε.